

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.93 ★ 10. APRIL 2014. GOD ★ BESPLATNO ★

„Reforme“ se nastavljaju, svi znamo šta to znači

Osim što je Aleksandar Vučić izjavio da Srbija ima plan za budućnost i zna kako da izađe iz krize, te da svi građani mogu „mirno da spavaju“, rekao je i sledeće: „Radićemo sve što možemo, a da li će sindikati biti zadovoljni, ne verujem.“ Ovu drsku izjavu je dodatno začinio parafrizirajući fašistički stav Margaret Tačer o tome da su za narod uvek bile najbolje one političke odluke koje su donošene protiv njegove volje (!). Ako i sam Vučić unapred najavljuje da ni žuti sindikati neće biti zadovoljni i da očekuje ozbiljnu reakciju, jasno je da „mere“ koje nam se spremaju biti do kraja antiradničke i pogubne za sve u Srbiji koji grcaju pokušavajući

da prežive od svog rada. Uostalom, od početka je izgledalo kao da je Radulovićev izlazak iz vlasti zbog nesprovođenja „mera štednje“ fingiran – s jedne strane da bi vlast umirila narod, a sa druge da bi se pred izbore pokupio deo glasova DS-a, LDP-a i novoosnovane Tadićeve partije NDS.

Vučić je izjavio da bi smanjenje plata u javnom sektoru od 10 odsto donelo uštedu od 200 miliona evra, a smanjenje od 15 odsto - oko 300 miliona evra. Tom logikom bi smanjenje od 50 odsto donelo uštedu od 1 milijarde evra, a kada bi država odlučila da potpuno ukine plate lekarima koji nas leče, nastavnicima koji uče našu

„NAJBOLJE ODLUKE ZA NAROD SU KROZ ISTORIJU DONOŠENE PROTIV VOLJE TOG ISTOG NARODA“ (M. TAČER)

decu, zaposlenima u vrtićima i svima ostalima - uštedela bi neverovatnih 2 milijarde evra! Zamislite kako bi se to povoljno odrazilo na smanjenje budžetskog deficita!

PIO: Čistačici plata smanjena 30% a direktoru 8%

Zaposleni u PIO fondu započeli su štrajk uz minimum rada do ispunjenja zahteva. Traže da im se plate ne smanjuju, što je, na preporuku revizora, posloводство uradilo, već da ostanu na februarskom nivou. Revizor je utvrdio da su zarade u toj instituciji uvećavane nezakonito, dok radnici kažu da su na štrajk prinuđeni jer niko u Vladi nije želeo da ih sasluša. Tvrdi da najavljeno smanjenje najviše pogađa one sa najnižim zaradama. Spremačici se smanjuje plata za 30% a direktoru za 8%. U Fondu radi tri i po hiljade službenika, a na šalterima filijala za sada nema redova. Isplata penzija, kako je i planirano, počinje za dva dana.

Kikinda: Štrajk u „Autoprevozu“

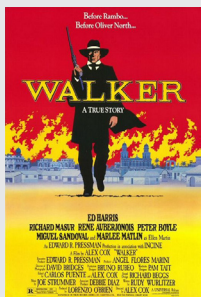
Zbog iznenadnog štrajka upozorenja u ponedeljak su u kikindskom „Autoprevozu“ na jedan sat zaustavljene sve radne aktivnosti. Putnici koji su se od 9 do 10 časova našli na peronu gradske autobuske stanice, čekali su da se zaposleni u ovom javnom preduzeću razidu, a šoferi i kondukteri vrata u autobuse. Plate radnicima kasne više od mesec dana, za šta se okrivljuje lokalna samouprava, odnosno opština kao osnivač tog preduzeća. Strah i nespokoj uvukli su se u ljude. Štrajk upozorenja je, zapravo, jasna poruka čelnicima opštine da se nastali problemi odmah moraju rešiti.

Kraljevo: Tranzicija oterala 20.000 ljudi na ulicu

Tranzicija i brojne privatizacije ostavile su bez posla više od 20.000 ljudi u Kraljevu. Većina nekadašnjih radnika iz bivših industrijskih giganta „Magnohroma“, „Fabrike vagona“, GP „Kablar“, drveno-prerađivačkog kombinata „Jasen“, štamparije „Slovo“, „Trgoprometa“, „Gvoždara“, „Stoteksa“ i „Papirprometa“, doslovno su završili na ulici i prisiljeni su da uhlebljenje traže na pijaci. Za pijanim tezgama ima studenata, bivših ekonomista, štampara, građevinaca, pa i penzionera. Sa stopom od oko 32% Kraljevo spada u gradove sa natprosečnom nezaposlenošću, a duže od godinu dana nezaposleno je čak 70 odsto evidentiranih.

Walker (1987)

Vilijem Voker je bio američki avanturista i plaćenik koji je (između ostalog) 1855. organizovao privatnu vojnu ekspediciju u Nikaragvu. Ekspediciju je finansirao Kornelijeus Vanderbilt, tajkun koji je kontrolisao parobrodski transport u Nikaragvi, jer u to vreme još nije bio prokopan Panamski kanal pa se trgovina između Njujorka i San Franciska odvijala preko Nikaragve. Voker je zauzeo Nikaragvu, proglasio sebe predsednikom i vladao do 1857. kada ga je porazila i proterala koalicija centralnoameričkih država. Dan kada su Vokerove trupe poražene slavi se danas kao nacionalni praznik u Latinskoj Americi.

Ovaj psihodelični vestern u kome dominira nadrealna atmosfera ludila i potpunog rasula, zapravo je fenomenalna politička satira. Voker koji je očigledno zastupnik interesa krupnog kapitala sve vreme ide oko i govori o miru, demokratiji i slobodi, a donosi očaj, smrt i ropstvo. U srži Vokerovog ludila je ideologija američkog imperijalizma, što se najbolje vidi u razlici između onoga što se stvarno dešava, načina na koji Amerikanci na terenu doživljavaju tu stvarnost, i slike koja se o svemu tome šalje u Ameriku. Na kraju, Vokerov poslednji govor i kraj filma nas direktno vraćaju u sadašnje vreme – 1987. godinu kada je CIA obučavala, naoružavala i finansirala kontrarevolucionarne snage koje su pokušavale da svrgnu levičarsku vlast u Nikaragvi, a američku javnost je uveliko potresao Iran-Kontra skandal. Zasnovano na istinitim događajima.

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BRAT FIDEL i BRAT ČE.
KRAGUJEVAC: Kafane MAGMA i MARKO.
SREMSKA MITROVICA: Knjižara BUKBAR.
UŽICE: Kafić KUĆA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

„Milosrdno“ sahranjivanje sportskih klubova

Novi podvig narodnog svetitelja A. Vučića

Nakon TV duela predsednika JSD „Partizan“ Duška Vujoševića i predsednika KK „Crvena Zvezda“ Nebojše Čovića, gde su se pomenuti gosti čašćavali uvredama ali i „rasipali“ milionima, Vučić je odlučio da smanji donacije države našim najvećim klubovima i da umesto toga novac preusmeri u fond za bolesnu decu. Podsetimo, do pre samo par meseci PPV je glumio spasitelja srpskog sporta: krajem 2012. je usred noći sa grupom svojih „pouzdanih“ ljudi upao u FK „Crvena Zvezda“ i smenio tadašnju upravu, a kasnije i u KK „Partizan“, i našao im glavnog sponzora – NIS. Međutim kako navijači ne prestaju da mu pogrдно skandiraju, a naročito posle katastrofalnog utiska koji je ostavljen u „Utisku“, Vučić je shvatio da mu pomaganje najvećim klubovima neće previše podići popularnost, pa je odlučio da igra na sigurno: na bolesnu decu!

Predsednik najjače partije, koji je već izjavljivao, u stilu „država to sam ja“, da ne može on da „izdržava neradnike“, sada je otišao korak dalje, pa je valjda zaključio da ne može da izdržava ni profesionalne sportiste. Beskrupulozni demagog

koristi činjenicu da u zemlji gde većina ljudi radi za bednu platu, koju uglavnom prima neredovno, pojedini sportisti zarađuju više desetina, a neki i više stotina hiljada evra godišnje, i njih predstavlja kao razlog što se ne izdvaja više novca za bolesnu decu, a sebe kao heroja koji će tu nepravdu ispraviti. Naravno, nikako mu ne pada na pamet da novac nađe negde drugo, recimo da smanji izdvajanja države za političare, vojsku, policiju i ostale štetočine, ili da ga uzme od tajkuna i onih koji su se obogatili u mutnom vrtlogu tranzicije, privatizacije, sankcija i ratova, među kojima je, naravno, i on sam! To mu, dakle, ne pada na pamet, već hoće da nam uzme i ono malo radosti koje nam donose uspesi naša dva najveća kluba, ucenjujući nas bolesnom decom.

A kakav je plan države za dalji razvoj profesionalnog sporta? Naravno, kao i za sve drugo – privatizacija! Na stranu to što državni vrh nije upoznat da sportski klubovi odavno nisu državni, već funkcionišu kao udruženja građana (pa su faktički „privatizovani“), ali mi već 25 godina slušamo iste bajke o tome kako će privatno vlasništvo rešiti sve naše probleme. A kakva je realnost: uništena privreda, milionska nezaposlenost, potpuni sunovrat životnog standarda. Međutim ono što dodatno obesmišljava čitav koncept privatizacije klubova je da oni nisu ni zamišljeni kao profitabilna preduzeća, već je svrha njihovog postojanja sportski uspeh. Tako, u ovoj opštoj ofanzivi liberalne ideologije, ukoliko joj se organizovano ne suprotstavimo, možemo očekivati privatizaciju (čitaj: propast!) i drugih ne-profitnih ustanova kao što su univerziteti, biblioteke, muzeji, škole, bolnice...

Da li ste znali

...da su kolonisti davali severnoameričkim domorocima čebad namerno zaraženu boginjama, i tako prouzrokovali smrt velikog broja indijanskog stanovništva?

Pretplati se! Godišnja pretplata iznosi 1000 dinara i podrazumeva isporuku Direktna akcije na vašu kućnu adresu u narednih godinu dana. Ako želite da postanete naš pretplatnik, javite se na distro@inicijativa.org ili 063/116-5551.

Fudbalska Antifa liga

Borimo se kako bismo stvorili novo društvo na ruinama sadašnjeg, i time i novi fudbal koji neće imati ništa sa današnjim fudbalom.

ANTIFA IGRALIŠTE U ATINI

Atina je poznata kao centar protesta u Evropi, gde su antifašisti i anarhisti glavna politička sila. Čak je i reč „anarhija“ grčkog porekla. Grčka je takođe veoma popularna po fudbalu i formirala je mnoge navijačke grupe koje podržavaju antifašističke ideje. Prenosimo delove razgovora sa članom atinske Antifa lige o jednom od projekata levičarskog pokreta u Grčkoj, koji ima za cilj da stvori novu fudbalsku kulturu bez uticaja nacionalista i krupnog kapitala.

Kako je osnovana atinska Antifa liga?

Antifa liga je stvorena kao sportsko-politički pokret krajem 2012. godine, od grupe ljudi iz šireg anarhističko-antiautoritativnog pokreta, koji vole sport, a naročito fudbal. Ideja je bila - stvaranje fudbalske lige sa misijom širenja antifašizma. Svaki meč ovog takmičenja igra se u drugom delu grada. U antifa ligi mogu da igraju i žene, ali na žalost do sada je malo njih učestvovalo, jer fudbal nije toliko popularan ženski sport.

To je samoorganizovana liga, stoga svi doprinosimo iz naših sopstvenih džepova. Na svakom meču postoji kutija za donaciju. Kada imamo više novca nego što nam je potrebno za ligu, diskutujemo i odlučujemo za

koji politički cilj će otići taj višak. Nije potrebna nikakva naknada za bilo koju utakmicu atinske Antifa lige. Ne iznajmljujemo terene jer koristimo javne površine koje možemo da re-okupiramo i koristimo kako bismo udahnuli život komšiluku. U nekim slučajevima Antifa liga organizuje mečeve sa antifašističkim pokretima, skvotovima i društvenim centrima. Svaki tim je odgovoran da jednom organizuje mečeve Antifa lige u svom komšiluku, a za uzvrat taj tim može da organizuje različite antifašističke – antikapitalističke – antidržavne ili neke zabavne akcije uporedo sa fudbalskim mečevima. Uvek ima muzike, flajera i tekstova političke sadržine koji se dele ljudima koji dolaze da gledaju. Druge paralelne akcije mogu da budu kolektivna kuhinja, štandovi za razmenu, živa svirka (ako ne uživo, muzika se sve vreme pušta), grafiti, stensil radionice i sve ostalo što tim koji je domaćin može da smisli. Jedina sigurna stvar je sto pun narandži i voćnih sokova!

Antifa šampionat traje celu sezonu. Igra se po bod sistemu (3-1-0), znači nije kup takmičenje gde se igraju nokaut mečevi tokom jednog ili dva dana. U prvoj sezoni atinske Antifa lige, učestvovalo je devet timova, dakle devet dana su se igrali mečevi (4 utakmice svakog dana kada se igraju mečevi i jedan tim koji se odmara). Na kraju sezone imamo plej-

of sa dodatna dva dana (dve nokaut runde, dva dana za redom). U prvoj rundi imamo 4 meča (prvi protiv osmog, drugi protiv sedmog, itd.) i pobednici prelaze u drugu rundu sa polufinalima i finalom. Ove godine Antifa liga ima 13 timova, sezona je počela 9. marta 2014. u Egaleu, a organizator je tim Zapatero junajted.

Sa kojim profesionalnim ekipama sarađujete?

Mi smo protiv modernog fudbala, tako da svaki zvanični fudbalski klub/kompanija nije dobrodošao. Jedini kontakt koji smo imali je bila saradnja sa nekim antifašističkim navijačima Panatanaikosa. Do saradnje je došlo prošle godine, jer su oni bili zainteresovani da sa nama organizuju prvi krug prvog plej-ofa Antifa lige. Zajednička tema bila je promocija antifašističkih ideja u društvu, a ne fudbalskog kluba Panatanaikos.

Šta mislite o komercijalnom fudbalu? Da li je ekonomska kriza pogodila grčki fudbal?

Ne marimo ako je truo sistem grčkog fudbala slomljen ekonomskom krizom. Sa druge strane, čak i u teškoj ekonomskoj krizi, gde ljudi nemaju osnovnog da prežive, ne možemo da ignorišemo to što i dalje ima korumpiranih bogatih biznismena koji poseduju najveće profesionalne fudbalske klubove. Borimo se kako bismo stvorili novo društvo na ruinama sadašnjeg, i time i novi fudbal koji neće imati ništa sa današnjim fudbalom.

Ima mnogo navijača-fašista u Grčkoj? Da li vas napadaju?

Postoje male grupe fašističkih navijača, ali nedostaje im moć da stvaraju bilo kakve probleme ili da nas napadaju. Za nas neprijatelji nisu boje ili zastave i simboli kluba, već država i kapitalizam. Sigurni smo da država profitira od trenutnog huliganizma tako što koristi specifično nasilje među navijačima da kontroliše i manipuliše besom nižih društvenih klasa i da, sa druge strane, skrene ljudima pažnju sa pravih problema koji potiču od države.

<http://blogtipomogo.blogspot.com>

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta: Nasilni sukobi na ulicama Brisela

„Priznajte da EU neće opstati!“, „Nećemo vam dati mira, padaće glave!“ – uz ove i druge slogane 4. aprila je ulicama Brisela marširalo oko 25.000 demonstranata koji su došli iz raznih krajeva Evrope. Protest protiv mera štednje se u jednom trenutku oteo kontroli. Lučki radnici iz Antverpena i Genta odvojili su se iz kolone na Šumanovom trgu, gde je sedište većine institucija EU, i počeli da zasipaju kamenicama i vatrenim koktelima institucije i policiju. Došlo je do sukoba, a belgijska policija je upotrebila vodene topove i suzavac. Bilo je dosta povređenih. Razbijani su izlozi i vozila. Saobraćaj u glavnom gradu Belgije je bio paralisán, a javni transport obustavljen. Američka ambasada je bila zatvorena tokom celog dana.

„Naša poruka je jednostavna, ali je evropski zvaničnici ne žele čuti. Naša je poruka da njihova politika kao odgovor na finansijsku krizu nije dovoljna, te je zapravo pogoršala društvenu i ekonomsku krizu. Naša poruka je da štednja ne funkcioniše,“ izjavila je predstavnik Konfederacije

evropskih sindikata Bernadet Segol.

Manifestacija sile i policijske brutalnosti u Briselu još je jedan pokazatelj da se unutar Evropske unije ne toleriše glas naroda. Ironično je da je ta ista EU pre mesec dana žestoko osuđivala svaki napad na demonstrante u Ukrajini tvrdeći da je protestovanje „ljudsko pravo“.

Antipolijske demonstracije u Albukerkiju

31. mart. U najvećem gradu američke države Novi Meksiko okupilo se nekoliko hiljada protestanata koji su poručili da više neće tolerisati policijsko nasilje. Pripadnici interventne policije, od kojih su neki bili na konjima, napali su demonstrante. Policija je upotrebila suzavac, a „haos“, kako je situaciju opisao gradonačelnik, potrajao je do kasno u noć.

Grad Albuerki ima oko 550.000 stanovnika, a od 2010. policija je u oružanim napadima ubila najmanje 23 ljudi. Povod za ovaj protest bilo je još jedno ubistvo od strane policije – u istočnom delu grada 16. marta policija je ubila jednog beskućnika.

Protest je započeo u popodnevnom satima, ali kada se spustila noć, policija je protest proglasila ilegalnim okupljanjem i napala demonstrante.

Rio: Građevinski radnici sukobili se sa obezbeđenjem u Olimpijskom parku

7. april. Građevinski radnici su se sukobili sa pripadnicima obezbeđenja na gradilištu Olimpijskog parka, koji treba da bude jedan od najvažnijih objekata na predstojećim Olimpijskim igrama u Riju 2016. godine. Prilikom sukoba korišćeno je i vatreno oružje, a još uvek nema podataka o broju ranjenih i povređenih.

Štrajk više od 2.000 radnika koji rade na izgradnji olimpijskih objekata počeo je u četvrtak prošle nedelje zbog loših uslova rada i malih plata, a eskalirao je u nedelju sukobom sa pripadnicima obezbeđenja.

Zastoj planiranih radova, koji bi mogao drastično da poremeti rokove izgradnje i dovede u pitanje početak Olimpijade, izazvao je zabrinutost Olimpijskog izvršnog komiteta, koji će se imati vanredni sastanak ove nedelje u Turskoj.

Centar za liberterske studije predstavlja:

Mira Bogdanović: Konstante konvertitstva

Ovaj rad o disidentima, uključujući i samog Dilasa, rad je i o konvertitstvu i samozaboravu. Izgleda da je malo ljudi spremno da se osvrne u vlastitu prošlost i objektivno se suoči s lomovima u vlastitoj biografiji.

Publikacije CLS-a možete naći u svim boljim knjižarama ili naručiti direktno od nas:
e-mail: cls@inicijativa.org web: www.inicijativa.org/tiki/dls

Cena: 450 din.

POLICIJSKO NASILJE NAD DEMONSTRANTIMA U ALBUKERKIJU

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije:
200-2269920101033-28

Uredništvo: Milan Lukić, Slobodan Stamenčić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa i Aleksandar Belčević (**odgovorni urednik**)

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretnac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/1165551
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS SR-ID
107264780